

Κάτω, γλαυκός καὶ σταχτερός ὁ πόντος καὶ ἀψηλά του
ὁ ἀρχαῖος ναὸς πεσμένος χάμω

Γ. "Αγρ., ἐνθ' ἄν. Συνών. βένετος, γαλάζιος, γα-
λανός, γεράνιος Β1, θαλασσίς, κυανός,
μπάβος, οὐρανός. Β) 'Ο κλίνων πρὸς τὸ λευκάζον,
τὸ λευκὸν ἢ τὸ πράσινον, ὁ κυανόφαιος, κυανοπράσινος Λεξ.
Δημητρ. 2) Μεταφ., ὁ διὰ τοῦ ἡρέμου αὐτοῦ φωτός, τοῦ
χρώματος ἢ ἄλλως γεννῶν εἰς τὴν ψυχὴν συναίσθημα γαλή-
νης Δ. Σολωμ., 206 — Λεξ. Δημητρ. Ποίημ.

'Σ τὸν ἀστρώδην αἰθέρα | βασιλεύει γλαυκὴ σιγαλιὰ
Δ. Σολωμ., ἐνθ' ἄν.

γλαυκότη ἡ, Δ. Σολωμ. 202 γλαυκότης Λεξ. Περίδ.
Πρω. Δημητρ. Σταματάκ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γλαυκότης.

'Η ιδιότης τοῦ γλαυκοῦ χρώματος, τὸ γλαυκὸν χρῶμα
ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

'Η γλαυκότη τοῦ αἵθερος μαυρίζει
ἢ φωνὴ τῶν ἀνέμων σφυρίζει
Δ. Σολωμ., ἐνθ' ἄν.

γλαυκοφρύδης ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. γλαυκοφρύδα Κ.
Παλαμ., Πεντασύλλ., 36.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γλαυκός καὶ τοῦ οὐσ. φρύδι.

'Ο ἔχων γλαυκὰς ὀφρύς.: Ποίημ.

— Ποῦ πᾶς; | — Νὰ βροῦ τὴν γλαυκοφρύδα
νεράϊδα 'ς τοῦ ἡλίου τὴν πατρίδα.

γλαυκόχρυσος ἐπίθ. Κ. Παράσχ. εἰς Ν. 'Εστ. 15
(1934) 76.

'Εκ τῶν ἐπιθ. γλαυκός καὶ χρυσός.

'Ο ἔχων γλαυκὸν καὶ χρυσεῖον χρῶμα: Ποίημ.

Τὸ θόλο τὸ γλαυκόχρυσον νὰ τὸν ἀστροφωτᾶνε
καὶ μὲ φλογάτες πάντοτε ματιές νὰ σὲ κοιτᾶνε.

γλαύκωμα τό, λόγ. σύνθηθ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γλαύκωμα.

'Οφθαλμικὴ πάθησις, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ κρυσταλλώδης
φακὸς ἐπισκοτίζεται, ἐπερχομένης οὕτω τῆς τυφλώσεως.

γλαυκωματικός ἐπίθ. λόγ. σύνθηθ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γλαύκωμα.

'Ο πάσχων ἐκ γλαυκώματος.

γλαυκωπός ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Δημητρ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. γλαυκός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ωπός.

'Ο ἔχων γλαυκοὺς ὀφθαλμούς, γαλανομάτης ἐνθ' ἄν.

γλαφυρός ἐπίθ. λόγ. σύνθηθ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. γλαφυρός.

Κομψός, λεπτός, χαρίεις, τερπνός, ἐπὶ λόγου γραπτοῦ ἢ
προφορικοῦ καὶ ἐπὶ ὁμιλητοῦ λόγ. σύνθηθ.: Εἶναι γλαφυρός
ὁμιλητής. 'Εχει γλαφυρὸ ὄφρος 'Αθῆν.

γλεγοῦδάκι τό, ἐνιχ. γλιγοῦδάκι Χίος — Λεξ. Βάιγ.
γλιουδάκι Νάξ. ('Απύρηνθ.)

'Υποκορ. τοῦ οὐσ. γλεγοῦδι. 'Ο τύπ. γλιγοῦ-
δάκι καὶ εἰς Σομ.

1) Μικρὸν δῶρον ἐνιχ. Συνών. δωράκι. 2) Εὐγε-
στον φαγητὸν εἰς μικρὰν ποσότητα Νάξ. ('Απύρηνθ.):
Καλὸ γλιουδάκι 'τονε, μακάρι νὰ 'χαμε γάθα μέρα τόσο.
3) Μεταφ., τὸ γυναικεῖον κίδοϊον Χίος: Αὐτὸς πολοκυνηγᾷ το
τὸ γλιγοῦδάκι.

γλεγοῦδεμα τό, ἐνιχ. γλιγοῦδεμα Λεξ. Βάιγ.

'Εκ τοῦ ρ. γλεγοῦδεύω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ.
γλιγοῦδεύω. 'Ο τύπ. γλιγοῦδεμα καὶ εἰς
Σομ.

'Η πράξις τοῦ δωρίζειν, τοῦ χαρίζειν τι ἐνιχ.

γλεγοῦδεμός ὁ, ἀμάρτ. γλιουδεμός Νάξ. ('Απύρηνθ.)

'Εκ τοῦ ρ. γλεγοῦδεύω.

'Η βρώσις ἐκλεκτοῦ ἐδέσματος.

γλεγοῦδεύω ἐνιχ. γλιγοῦδεύω Σῦρ. Χίος (Βροντ.)
— Λεξ. Βάιγ. γλιγοῦδεύω Λεξ. Βάιγ. γλιουδεύω "Ανδρ.
Μέσ. γλιγοῦδεύομαι Χίος γλιουδεύομαι Νάξ. ('Απύρηνθ.)
Μετ. γλιγοῦδεμένος Λεξ. Βάιγ.

'Εκ τοῦ οὐσ. γλεγοῦδι, παρὰ τὸ ὅπ. γλιγοῦ-
δι. Οἱ τύπ. γλιγοῦδεύω, γλιγοῦδεύγω, γλι-
γοῦδεύομαι, γλιγοῦδεύγομαι, γλιγοῦ-
δεμένος καὶ εἰς Σομ.

1) 'Ενεργ., προσφέρω καὶ μέσ., δέχομαι γλεγοῦδια,
ἤτοι γλυκύσματα, λιχνεύματα ἢ ἄλλα μικρὰ δῶρα "Ανδρ.
Σῦρ. Χίος (Βροντ. κ.ά.) — Λεξ. Βάιγ.: 'Η μαμμά μου μὲ
γλιουδεύγει, ἅμα πάω "Ανδρ. 'Επῆγα εἰς τῆς μάνας μου
καὶ μ' ἐγλιγοῦδεψε Χίος. 'Οπότε πάω 'ς τὸ σπίτι μας, γλι-
γοῦδεύομαι αὐτόθι. 'Η σημ. καὶ εἰς Σομ. 2) 'Απολάττω
καλοῦ φαγητοῦ Νάξ. ('Απύρηνθ.): Δὲ μᾶς ἀπολείπ' ἐμᾶς
τὸ γλιούδι, ὅλο γλιουδεύομεστα. 'Εσὺ εἶσαι μοναχὸς καὶ
ὅλο γλιουδεύεσαι. 3) Μεταφ., χαριεντίζομαι ἐρωτικῶς, κά-
μνω ἐρωτικὰς χειρονομίας Χίος: Αὐτὸς πηγαίνει κορυφὰ-
κορυφὰ 'ς τῆς Μαρίγας καὶ γλιγοῦδεύεται.

γλεγοῦδι τό, Εὐβ. Θήρ. Κάλυμν. Κάρπαθ. Λέρ. Πελοπν.
(Μάν.) Προπ. ('Αρτάκ. Πάνορμ.) Ρόδ. Σάμ. Σίκιν. Σύμ.
γλεγοῦδ' Θράκ. (Μυριόφ.) Σάμ. γλεοῦδι 'Ανάφ. Θήρ. Κά-
λυμν. Κάρπ. Κάσ. Κυκλ. Λέρ. Σκῦρ. Σῦρ. Τσακων. (Χα-
βουτσ.) γλεοῦδ' Σύμ. γλεγοῦ Κάρπ. γλεοῦ Κάρπ. γλε-
βούδι Ρόδ. γκλεοῦδι 'Αστυπ. Κάρπ. Κῶς (Πυλ.) Λέρ. Με-
γίστ. Νίσυρ. Πάτμ. Ρόδ. Σύμ. γκλεοῦδ' Σάμ. γκλεοῦ
Κάρπ. ('Ελυμπ. κ.ά.) ἐγκλεοῦδι Ρόδ. ἀγκλεγοῦδι Ρόδ.
ἀγλεοῦγι Χάλκ. γκλαγοῦδι Σύμ. λεγοῦδι Θράκ. (Αὐδῆμ.
Σαρεκκλ. Σκοπ.) Κρήτ. (Σητ.) λεγοῦδι Πελοπν. (Μεσσην.)
γκλεγοῦδι Πελοπν. (Μεσσην.) γλιγοῦδιν Χίος γλιγοῦ-
δι "Ηπ. Θάσ. Θράκ. (Αἶν.) Μακεδ. (Μελέν.) Πάρ. Σα-
μοθρ. Σῦρ. Χίος (Βροντ. κ.ά.) — Γ. Ψυχάρ., Στὸν Ἰσκιό, 168
Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2.310 'Εφημ. Φιλομ. 2.195 — Λεξ. Βάιγ.
Κορ., "Ατ. 4.81 Πόππλετ Περίδ. Βυζ. 'Ηπίτ. Μπριγκ.
Βλαστ. 278 Δημητρ. κ.ά. γλιγοῦδ' Θάσ. Θράκ. (Αἶν. κ.ά.)
Λέσβ. (Πάμφιλ. κ.ά.) Λῆμν. Μύκ. Σαμοθρ. Σάμ. γλιού-
δι "Ανδρ. Νάξ. ('Απύρηνθ.) γκλιούδιν Λυκ. (Λιβύσσ.) γλι-
χούδι Λεξ. Δημητρ. λεγοῦδ' Θράκ. (Αὐδῆμ.) λιγοῦδι Μ.
Φιλήντ., Γραμματ., 95 γκλιούδ' Σάμ. γλογούδι Δαρδαν. Χίος
(Νένητ.) γουλγοῦδ' "Ιμβρ.

